Autor publikacji:
Zbigniew Rzywucki firma R-Ceram.

www.doskonaleniegolebir-ceram
golebie@r-ceram.pl

Wprowadzenie do publikacji.

Mykoplazmoza, zaliczana jest do grupy chorób układu oddechowego, które istotnie wpływają na kondycję i wyniki lotowe gołębi pocztowych. Choroba ta, często określana jest, jako chroniczna postać kataru. Zazwyczaj występuje w połączeniu z innymi chorobami, jak z ornitozą trichomonozą, Herpes wirus, oraz E-Coli.

Mykoplazmy wnikając do komórek żywiciela łączą się z nimi, przez co stają się niewidoczne dla systemu immunologicznego organizmu. Poprzez swoje toksyczne działanie, niszczą receptory systemu obronnego, oraz wpływają na znaczne spowolnienie reakcji obronnych organizmu.

Mykoplazmoza, poprzez pośrednie lub bezpośrednie oddziaływanie na organizm gołębia, wywiera znaczący wpływ na rozwój hodowli oraz wyniki lotowe, szczególnie młodych gołębi. Stwierdzone jest, że w początkowej fazie rozwoju choroby, nie ma jednoznacznych symptomów wskazujących na Mykoplazmozę. Głównym źródłem przenoszenia zarazków Mykoplazmozy, jest kabina lotowa oraz kontakt z innymi, chorymi gołębiami lub nosicielami zarazków.

Publikacje związane

- ✓ *Podstawy żywienia gołębi.*
- ✓ *Ocena kału gołębi.*
- ✓ *Wodnisty kał, biegunka- zwiastun problemów w hodowli.*
- ✓ *Zagrożenia w hodowli wynikające z inwazji pasożytów upierzenia i skóry.*
- ✓ *Sprawność układu oddechowego oraz przegląd działań zwiększających wydolność lotową gołębi.*
- ✓ *Przegląd wskaźników kondycji i formy lotowej gołębi.*
- ✓ *Wpływ sprawności układu odporności organizmu na stan zdrowia i witalność gołębi.*
- ✓ *Wademekum produktów PANTEX HOLLAND*

W publikacji położono szczególny nacisk na omówienie czynników, które mogą przyczyniać się do zakażenia gołębi przez mykoplazmy. W publikacji zostały zaprezentowane metody diagnozowania choroby, oraz działania zapobiegające, profilaktyczne, które zaliczane są do najbardziej efektywnych narzędzi wykorzystywanych w hodowli, w likwidacji problemu Mykoplazmozy gołębi.

OPIS CHOROBY.

- Mykoplazmy, są to wolno żyjące organizmy, które pod względem rozmiarów klasyfikowane są pomiędzy wirusem a bakterią. *Zarazek Mykoplazmozy jest o około 1000 razy mniejszy od średnicy włosa (dla porównania średnica włosa ludzkiego wynosi około 150 mikronów).*
- Mykoplazmy, podobnie jak kokcydia, obecne są prawie we wszystkich hodowlach gołębi. W organizmie egzystują na zasadzie równowagi z systemem immunologicznym. Podobnie jak inne pasożyty żyjące w naturze, egzystują, na komórkach żywiciela i w żywych cząstkach, włączając w to aminokwasy. Bardzo dobrze rozwijają się w cholesterolu i środowisku bogatym w argininę. W czasie zakażenia organizmu gołębi, mykoplazmy głównie umiejscawiają się w błonie śluzowej układu oddechowego, oraz w układzie rozrodczym, to tam znajdują wymaganą dla rozwoju odżywkę.
- Mykoplazmy podobnie jak rzęsistki nie posiadają ścianek, jednak mają bardzo elastyczne membrany. W połączeniu z komórką żywiciela potrafią tworzyć wiele różnorodnych form, przez co utrudniają jednoznaczną ich identyfikację. W formie inwazyjnej mykoplazmy tworzą nieregularne skupiska „kolonie", które mogą przyjmować różne kształty, od form kulistych aż do bardzo mocno rozgałęzionych włókienek. Czasami formy te przypominają pajęczynę.
- Ze względu na małe rozmiary i małą masę, mykoplazmy posiadają wysoce rozwinięte właściwości łączenia się z komórkami przyszłego żywiciela, którego infekują. Mykoplazmy wnikając do komórek żywiciela, łączą się z nimi, przez co stają się niewidoczne dla systemu immunologicznego organizmu. Poprzez swoje toksyczne działanie, niszczą receptory systemu obronnego, oraz istotnie wpływają na spowolnienie reakcji obronnych organizmu.
- U gołębi, mykoplazmy poprzez dewastację systemu obronnego otwierają drogę do inwazji innych chorobotwórczych patogenów do organizmu oraz przyczyniają się do powstania wielu schorzeń i powikłań chorobowych. Przewlekłe stany chorobowe mykoplazmozy wywołują nieodwracalne zmiany w narządach wewnętrznych organizmu, osłabiają ich witalność i kondycje. Powodują, że gołębie często są zakażane wtórną infekcją chorób mieszanych, szczególnie przez E.Coli, która podobnie jak mykoplazmoza atakuje worki powietrzne i stawy ruchowe.
- Mykoplazmy, ze względu na swą mikro wielkość i strukturę, mogą spowodować mutację komórek DNA żywiciela, w których się rozwijają i żywią, oraz mogą przenikać do centralnego układu nerwowego, niszczyć receptory, oraz wywoływać u gołębi zaburzenie orientacji.
- U gołębi, stany chorobowe mykoplazmozy mogą przebiegać wielofalowo, to znaczy występować w formie bardzo zjadliwej, która po upływie dwóch, trzech tygodni, może przechodzić w stan uśpienia, tak, aby powtórnie zaatakować organizm, ale już, jako w formie zakażenia mieszanego, z innymi groźnymi chorobami jak, E.Coli, Ornitoza, czy jako HERPES wirus.
- Mykoplazmoza, ze względu na różnorodność jej szczepów, oraz swoje właściwości wnikania do komórek żywiciela, jest bardzo trudna do jednoznacznego zdiagnozowania. Bardzo opornie poddaje się mechanizmom obronnym w zainfekowanym organizmie, nawet w przypadkach wzmacniania mechanizmów obronnych poprzez szczepionki. W wielu przypadkach wchodzi w reakcję z nimi chorobami, tworząc różne formy mutacji. Mykoplazmy poza komórką żywiciela, nie mają zbyt długiego czasu przeżywalności, jednak ze względu na ich duże zdolności adaptacyjne, mogą przetrwać do 17 dni w temperaturze 20 ^{0}C, a w

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 1

temperaturze 50 ^{0}C tylko 20 minut. Mykoplazmy, w środowisku wodnym, na upierzeniu, po wniknięciu w drewno mogą przetrwać do 4 dni.

- Większość dostępnych środków dezynfekcyjnych jest aktywna dla zarazków Mykoplazmozy, niszcząc je.

MECHANIZMY INICJACJI CHOROBY, oraz OBSZARY WYSTĄPIENIA SCHORZEŃ W ORGANIZMIE GOŁĘBI.

Mykoplazmy, w sprzyjających dla siebie warunkach, w sposób lawinowy, mogą infekować organy, które odpowiedzialne są za procesy oddychania, za sprawność działania systemu nerwowego (*w tym orientacje powrotu gołębi do gołębnika*). Jednak mykoplazmy głównie oddziaływają na efektywność działania systemu obronnego organizmu, poprzez wpływają na osłabienie mechanizmów obronnych, przed co zwiększają podatność gołębi za zachorowania.

Zarażenie organizmu przez mykoplazmy, może następować bardzo szybko,:

- *Poprzez drogi oddechowe, poprzez wdychanie skażonego kurzu, drobin oraz metodą kropelkową, poprzez wdychanie skażonych mykoplazmą kropelek wody wydalonych przez kichające chore gołębie.*
- *Poprzez układ pokarmowy, poprzez picie skażonej wody.*
- *Poprzez bliski kontakt chorych i zdrowych gołębi, poprzez wzajemne ocieranie się. Szczególnie, poprzez pióra - upierzenie.*
- *Poprzez kontakt gołębi, ze skażonym materiałem karmników, klatek w kabinie i gołębniku.*
- *Poprzez zainfekowany mykoplazmozą układ rozrodczy.*

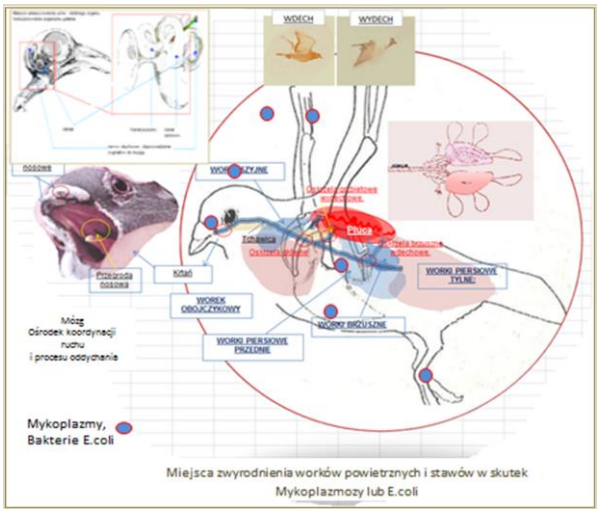
Do sprzyjających warunków, dla rozwoju infekcji mykoplazmozy, należy zaliczyć:

- *Ogólne wyczerpanie organizmu gołębi, szczególnie w okresie po przebytych chorobach, podczas karmienia młodych, głównego pierzenia oraz podczas sezonu lotowego.*
- *Przewlekłe stany zapalne układu oddechowego.*
- *Obniżona odporność organizmu, w wyniku oddziaływanie ekstremalnych stresów, w okresie kwarantanny po szczepieniu.*
- *Złe warunki w hodowli, brak higieny w miejscach przebywania gołębi, zalegający suchy kał, zalegający puder, drobiny złuszczonego naskórka, oraz głównie, poprzez kontakt gołębi z gołębiami przybłąkanymi.*
- *Długo zalegająca , skażona woda w pojnikach, lub rotacyjne pojenie gołębi w różnych gołębikach, korzystając tylko z jednego pojnika.*
- *Nadmierne przepełnienie gołębi w gołębniku. Brak odpowiedniej wentylacji, oraz duża wilgotność powietrza w miejscu przebywania gołębi.*

  Jednak z informacji wynika, że najwięcej przypadków zarażeń gołębi mykoplazmozą, następuje w okresie lotowym, poprzez bezpośredni kontakt z innymi gołębiami, z innych hodowli. Wzajemny kontakt gołębi poprzez upierzenie, w przepełnionych koszach kabiny znacznie ułatwia migrację mykoplazm, i zakażenie nowego organizmu. Ryzyko samozakażenia gołębi jest bardzo wysokie w kabinach, w których nie funkcjonuje prawidłowo wentylacja. Zakażenie następuje bardzo szybko poprzez układ oddechowy. Praktycznie stwierdzone jest, że chory gołąb, nosiciel zjadliwych mykoplazm w przypadku kichnięcia, kropelkowo może rozsyłać zarazki w promieniu 50m.

Przewlekłe stany chorobowe, lub powikłania Mykoplazmozy, mogą powodować:

- *Zapalenie jajowodu u samic. Stany zapalne jajowodu skutkują trudnością ze zniesieniem jajek. Powodują powstanie deformacji skorupy, lub zwiększają kruchość skopy jajka. Szczególnie w miejscu przestrzeni powietrznej.*
- *W przypadku infekcji mieszanej, łącznie z E.Coli, lub salmonellozą, stany chorobowe powodują uśmiercenie embriona w jajku.*
- *Zaraz po wykluciu gołębi, zanik działania systemu immunologicznego może skutkować nagłym padnięciem piskląków, w drugim lub trzecim tygodniu ich życia.*
- *Zapalenie stawów i mięśni, co w wielu nieleczonych przypadkach skutkuje trwałym zwyrodnieniem stawów.*
- *Zapalenie worków powietrznych. Powikłania te, u gołębi powodują trudności z oddychaniem. Charczenie w czasie oddychania gołębi, znaczne obniża ich wydolność lotową.*
- *Stany zapalne ucha, co wpływa na zaburzenia orientacji u gołębi.*
- *Powikłania mykoplazmozy wywołują zaburzenia w funkcjonowaniu centralnego układu nerwowego, przez co opóźniona jest reakcja receptorów na bodźce.*
- *Powstanie ropnych nalotów w workach powietrznych, skutkuje znacznym obniżeniem efektywności lotowej. Widocznym efektem takiej zmiany u gołębi, jest charczenie w trakcie oddychania.*
- *Powstanie stanów zapalnych oczu. Widoczny efekt choroby, podobny jest jak w przypadku wystąpienia u gołębi ornitozy, lub salmonellozy.*
- *Zaburzenia ruchowe. Powstanie zgrubień w stawach skokowych, stawach barkowych oraz skrzydła. Zakażenia mykoplazmozą oraz infekcji mięśni wywołują znaczne boleści, tak, że gołębie mają trudności z lataniem i chodzeniem.*

Miejsca zwyrodnienia worków powietrznych i stawów w skutek Mykoplazmozy lub E.coli

PRZEGLĄD CHARAKTERYSTYCZNYCH ZACHOWAŃ GOŁĘBI, KTÓRE MOGĄ WSKAZYWAĆ na MYKOPLAZMOZĘ.

W przeważającej ilości przypadków wystąpienie mykoplazmozy u gołębi, nie wykazuje, jednoznacznie rozpoznawalnych symptomów choroby. Także, niektóre z widocznych oznak choroby są bardzo podobne do symptomów innych chorób gołębi, jak, w przypadku ornitozy, E.Coli, trychomonozy czy Herpes wirusa. Ostateczne stwierdzenie rodzaju choroby, możliwe jest tylko poprzez badanie mikroskopowe krwi, posiew pobranej od gołębi chorych, badanie kału lub podczas sekcji padłych gołębi. Z uzyskanych informacji wynika, że w hodowlach, które dotknięte były epidemią mykoplazmozy, zawsze istniały duże problemy z

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 2

utrzymaniem zdrowia gołębi, oraz istniały problemy z wychowem gołębi młodych. Stwierdzone jest, że u gołębi młodych w przypadku wystąpienia mykoplazmozy w formie zjadliwej, w przypadku, kiedy choroba występuje współzależnie z innymi zakaźnymi chorobami, już w krótkim trwania epidemii, śmiertelność gołębi może wynosić od 50 % do 80 % wszystkich gołębi w stadzie.

Charakterystycznie zachowania gołębi, które mogą wskazywać na wystąpienie Mykoplazmozy.

- Kichanie oraz podwyższenie ciepłoty ciała. Kichanie nasila się szczególnie w nocy, co w przypadku sezonu lotowego uniemożliwia gołębiom odpoczynek i szybką regenerację organizmu. Natężenie poziomu kichania, może występować o różnym nasileniu, od łagodnego do ostrego, przypominającego czasami rzężenie. *Rzężenie u chorych gołębi, może sugerować, że wystąpiła infekcja worków powietrznych lub wystąpiły stany zapalne w tchawicy, oskrzelach. Przewlekłe, zaawansowane stany zapalenie, w workach powietrznych powodują powstanie zgrubiałych serowatych złogów. Stwierdzone jest, że złogi na workach powietrznych są bardzo trudne do usunięcia, oczyszczenia. Pośród hodowców panuje przekonanie, że "charczący gołąb", nie jest w stanie osiągnąć optymalne wyniki lotowe.*
- Wyciek z nosa, mokry katar. Podczas ostrej infekcji mykoplazmozy, z otworów nosowych, po fazie suchego kataru, kichania, następuje etap wydzielania się śluzowo-ropnej plwociny, czasami z domieszką krwi. U chorych gołębi, brodawki, narośla dzioba z powodu wycieków plwociny zmieniają kolor z kredowo białego na szary. Podobny efekt stanu narośli, można zaobserwować u gołębi w czasie karmienia młodych. W okresie trwania mokrego kataru, górne drogi oddechowe mogą być całkowicie zapchane śluzem, przez co chory gołąb musi oddychać przez szeroko otwarty dziób. Niejednokrotnie symptom ten, mylony jest z wystąpieniem u gołębi trichomonozy.
- Po otwarciu dzioba, u chorego na mykoplazmozę gołębia, widoczny jest nitkowaty ciągnący się śluz. Także, u takiego gołębia podczas otwierania dzioba, niejednokrotnie można zauważyć specyficzny odruch, wskazujący na ból głowy. Zachowanie takie, może być spotęgowane w efekcie wystąpienia zapalenia ucha.
- Zapalenie spojówek. U gołębi silne objawy wystąpienia stanów zapalnych oka, mogą wskazywać także na ornitozę. Istotną, zauważalną różnicą, pomiędzy tymi chorobami jest to, że w przeciwieństwie do ornitozy, przy mykoplazmozie nie ma bezpośredniego padnięcia chorego gołębia.
- Zdarzają się przypadki, że samice chore na mykoplazmozę, znoszą jajka, o miejscowej niskiej wytrzymałości skorupy, lub jajka popękane, szczególnie w miejscu wierzchołka jajka, lub w miejscu umiejscowienia pęcherza powietrznego. Znoszone są także jajka z pofałdowaną, zdeformowaną skorupką, oraz jajka z miejscowymi przebarwieniami skorupy. Zdarzają się także przypadki znoszenia jajek bez skorupy. Widoczny przypadek takiego jajka przedstawia Obraz 2.

Obraz.2 Zdjęcie jajka bez skorupy

- Opuszczone skrzydło, lub zdeformowane stawy. W sezonie lotowym niejednokrotnie można zauważyć sytuacje, kiedy to niektóre z powracających z lotu gołębie mają nienaturalnie opuszczone jedno ze skrzydeł, lub widoczne u nich są trudności z chodzeniem, lub podlotem na siodełko. W takich przypadkach, ostra infekcja mykoplazmozy dotyczy głównie stawów kolanowych, skokowych i skrzydła. Przebieg schorzenia jest zazwyczaj łagodny, a czas utrzymywania się choroby wynosi od kilku dni do dwóch trzech tygodni. U gołębi w czasie trwania zapaleniu stawów mogą również wystąpić stany zapalne mięśni. Niekiedy, taki stan może utrzymywać się przez dłuższy okres czasu, a w efekcie zablokować na udział tych gołębi w kilku następnych lotach. W przypadkach tych, pierwsza wstępna diagnoza hodowcy może wskazywać na skurcze spowodowane brakiem magnezu, w diecie lub infekcję salmonelli. Warto, aby w takich przypadkach podać gołębiom zapobiegawczo odpowiednie antybiotyki.
- Odchodzenie, bezpowrotne odlatywanie gołębi z hodowli, lub gubienie gołębi podczas lotu. *Często zdarzają się przypadki, że gołębie w widocznej optymalnej formie lotowej, które wspaniale spisują się w oblotach w wokoło gołębnika, nagle podczas treningu obierają wspólny kierunek i bezpowrotnie odlatują, i nie powracają do gołębnika. Znane są przypadki, że zdrowe, po wszystkich pozytywnych treningach gołębie, gubią się na pierwszych lotach konkursowych, lub powracają z nich znacznie opóźnione. Zachowanie te może sugerować o zaburzeniu orientacji i wpływie mykoplazmozy.*

ZAPOBIEGANIE i LECZENIE MYKOPLAZMOZY GOŁĘBI, PRZEGLĄD DZIAŁAŃ.

Ze względu na fakt, że dorosłe gołębie w przeważającej ilości przypadków, nie wykazują widocznych symptomów choroby, oraz że, niektóre z widocznych oznak infekcji, bardzo podobne są do symptomów innych chorób gołębi, zaleca się, aby przed podjęciem leczenia, przeprowadzić badania bakteriologicznie.

LECZENIE GOŁĘBI.

- We wszystkich przypadkach epidemii mykoplazmozy, proces leczenia gołębi bezwzględnie powinien być prowadzony, przy współpracy z lekarzem weterynarii. Proponowany program leczenia, musi brać pod uwagę stwierdzoną postać choroby. Szczególnie dotyczy to przypadków infekcji dróg oddechowych, zaburzenia układu nerwowego, orientacji powrotu, infekcji stawów i mięśni, aktywności systemu odporności organizmu. Przed wyborem właściwego antybiotyku, należy przeanalizować wyniki analizy lekooporności.
- Mykoplazmy, ze względu na brak budowy komórkowej, są bardzo oporne w stosunku do ogólnie dostępnych antybiotyków. Szczególnie to tych, których mechanizm działania polega na niszczeniu ścianek komórki bakteryjnej. Przykładem takiego antybiotyku jest penicylina. Ze względu na zdolności mykoplazm do mutowania się, z innych patogenami chorób, oraz z faktu, że mykoplazmy mocno wpływają na osłabienie działania systemu obronnego, należy w leczeniu chorych gołębi stosować antybiotyki o szerokim spektrum oddziaływania w stosunku do innych patogenów. W czasie leczenia chorych gołębi, zawsze należy pamiętać o działaniach mających na celu wzmocnienie działanie systemu obronnego, oraz o działaniach chroniących jelita i organy wewnętrzne, przed infekcją innych bakterii i wirusów. W okresie tym, szczególnie należy chronić wątrobę i nerki.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 3

W praktyce znanych jest wiele produktów, które wykazują aktywność w stosunku do mykoplazm. Głównie są to antybiotyki oparte o Tetracyklinę, Doksycyklinę, Sulfachlorpyridazynę, Erofoiksycyklinę, Norfloxacynę.

- Chorym gołębiom wymienione antybiotyki można aplikować w formie zastrzyków, w formie proszku rozprowadzonego na karmie, w formie rozpuszczonej w wodzie do picia lub w formie tabletek. W przeważającej ilości przypadków okres leczenia gołębi antybiotykami wynosi od 3 do 5 dni. Hodowca musi mieć także świadomość, że w niektórych przypadkach infekcji mieszanej z innymi patogenami, jak w przypadku z E.Coli okres ten może się znacznie wydłużyć. Wymienione antybiotyki, oprócz pozytywnej roli w leczeniu wykazują także bardziej lub mniej toksyczne działanie w stosunku do organizmu. Częste stosowanie niektórych z nich, może wyzwolić u gołębi lekooporność.

PRZEGLĄD PRODUKTÓW firmy PANTEX HOLLAND, STOSOWANYCH W PROFILAKTYCE I W LECZENIU MYKOPLAZMOZY GOŁĘBI.

Wszystkie szczegółowe informacje dotyczące produktów i leków weterynaryjnych z firmy PANTEX dostępne są na stronie internetowej www.pantex.net oraz www.doskonaleniegolebir-ceram.pl w bloku publikacji /Wademekum produktów PANTEX / karty katalogowe produktów/ oraz w bloku publikacji NOWE PRODUKTY.

DZIAŁANIA PROFILAKTYCZNE, ZAPOBIEGAWCZE

Dla zaakcentowania wagi skutków wystąpienia epidemii Mykoplazmozy w hodowli, przytoczę tylko stwierdzony fakt, że gołębie, które przetrwały chorobę, w jej ostrej postaci, w następstwie stają się potencjalnymi nosicielami mykoplazmozy, w stanie uśpionym, która w sprzyjających warunkach, może doprowadzić do infekcji wtórnej innych groźnych dla gołębiu chorób jak E.Coli, Adenowirusa czy choroba młodych gołębi. W przypadku, kiedy choroba wystąpiła w całym stadzie, w bardzo ostrej postaci, wymagane jest przeprowadzenie dokładnej dezynfekcji całego gołębnika, zawsze to pomaga, oraz opalanie miejsc przebywania gołębi. Ważne jest, aby przed rozpoczęciem kluczowych etapów w życiu gołębi, każdorazowo przeprowadzać gruntowne sprzątanie gołębnika, wolier oraz znajdującego tam wyposażenia. Oprucz tradycyjnych, sprawdzonych metod stosowanych przy odkażaniu, warto odkazić pomieszczenie i znajdujące się w nim gołębie za pomocą odymiania.

Firma PANTEX w przypadku zadymiania, zaleca zastosowanie nowatorskiej metody niszczenia pasożytów skóry i upierzenia gołębi poprzez odymianie gołębnika w obecności gołębi. Spalający się produkt o nazwie PANTASMOKE wytwarza dym niszczący w/w pasożyty, jest nieszkodliwy dla gołębi i ludzi prowadzących odymianie. Jedna tabletka produktu skutecznie zadymia gołębnik o max. kubaturze 75 m3. Produkt PantaSmoke jest pochodzenia naturalnego oparty o mieszaninę ziół i olejków eterycznych. Dodatkową korzyścią z zastosowania PantaSmoke jest efektywna inhalacja i odkażanie dróg oddechowych. Zastosowanie odymiania z PantaSmoke zwiększa wydolność oddychania gołębi oraz poprawia u nich zdrowotność. Produkt PantaSmoke można z powodzeniem stosować także w amatorskiej hodowli drobiu i ptaków ozdobnych hodowanych w klatkach.

Procedura postępowania podczas odymiania gołębnika i gołębi znajdujących się w nim, z zastosowaniem PantaSmoke opisana jest na stronie internetowej www.doskonaleniegolebir-ceram.pl / karta katalogowa produktu

.

DZIAŁANIA OGÓLNE, ZABIEZPIECZAJĄCE HODOWLĘ GOŁĘBI PRZED WYSTĄPIENIEM MYKOPLAZMOZY.

Klika praktycznych porad, dotyczących zarządzania hodowlą, które powinny zabezpieczać przed wystapieniem mykoplazmozy, oraz infekcja innych groźnych chorób gołębi.

- Pomieszczenia w gołębniku powinny być czyste, wolne od suchego kału, pudru i widne. Promienie słoneczne są najlepszym narzędziem w walce ze wszystkimi chorobotwórczymi patogenami.
- Pomieszczenia w gołębniku należy okresowo odkażać. W codziennym utrzymaniu higieny zaleca się użycie ogólnodostępnych i już sprawdzonych środków dezynfekujących, oraz środków pochłaniających wilgoć. Stosowanie nowych, niesprawdzonych produktów stwarza ryzyko, które może spowodować zagubieniem gołębi w lotach, dotyczy to w szczególności środków stosowanych do odkażania klatek i kabin lotowych.
- Należy unikać przepełnienia gołębi w gołębniku, w kabinie. Stan taki zawsze wnosi ryzyko wzajemnych zakażeń chorobami.
- Należy bezwzględnie utrzymywać w czystości wszystkie akcesoria użyte do karmienia i pojenia gołębi, oraz wystrzegać się długo zalegającego suchego, pylistego kału, głównie w zakamarkach gołębnika, w systemie wentylacji, w celach i miskach lęgowych.
- Szczególną uwagę należy poświęcić gołębią młodym. Powinny one dorastać w osobnym, oddzielonym od gołębi dorosłych gołębniku. Młode gołębie powinny rozwijać się bez nadmiernych stresów. Gołębie powinny mieć swobodny dostęp do witamin, szczególnie witamin odpowiedzialnych za poziom zdrowotny i regenerację śluzu ochronnego dróg oddechowych. W okresie dorastania młodych gołębi, należy zwrócić szczególną uwagę na budowę i wzmocnienie u nich naturalnego systemu immunologicznego.
- Należy bezwzględnie unikać sytuacji, które umożliwiają kontakt gołębi młodych z gołębiami powracającymi z lotu, gołębiami, które powracają po długim okresie pobytu poza gołębnikiem, oraz kontaktu z gołębiami przybłąkanymi, obcymi. Zawsze takie sytuację wiążą się z ryzykiem wystąpienia w hodowli nieznanych zjadliwych chorób. Gołębie chore lub gołębie, u których zachowanie wskazuje na wystąpienia ornitozy, trichononozy, herpeswirusa należy bezzwłocznie izolować od reszty gołębi. Przy organizacji hodowli należy zawsze pamiętać o roli woliery – izolatki dla chorych gołębi.
- Nigdy nie należy budować, rozwijać hodowli w oparciu o gołębie, które przewlekle chorowały lub, które wykazują niską odporność na infekcję różnych chorób gołębi. Nawet, w przypadku, kiedy ich rodowody wskazują na wybitne ich pochodzenie.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 4

- Zaleca się systematycznie przeprowadzać działania przeciwko insektom upierzenia. Szczególnie niebezpieczne, osłabiające organizm gołębi są insekty krwiopijne. Insekty stanowią główne źródło przenoszenia mykoplazmozy na inne gołębie.
- Zaleca się systematycznie (dwa lub trzy razy w roku) przeprowadzać odkażanie, wypalanie i dezynfekcję gołębnika.
- Nowo wprowadzane gołębie do hodowli, gołębie z innych hodowli, powinny być witalne, o wysokim poziomie zdrowotnym, o mocnym naturalnym systemie odporności. Przed podjęciem decyzji o wprowadzeniu gołębi do hodowli, warto zasięgnąć informacji o podstawowych problemach zdrowotnych hodowli, z której gołębie te pochodzą.
- Biorąc pod uwagę fakt, że mykoplazmy bardzo dobrze rozwijają się w środowisku odchodów, oraz, że gołębie należą do grup ptaków grzebiących, bezwzględnie należy zadbać o przestrzeganie rutynowych działań związanych z bieżącym utrzymaniem czystości w gołębniku.

Autor publikacji: Zbigniew Rzywucki R-CERAM.

Galeria zdjęć pochodzi z obserwacji stada gołębi, u którego przed leczeniem nie uzyskano zdrowego pokolenia młodych gołębi. Poniżej widoczne objawy choroby występowały tylko u gołębi młodych przed odsadzeniem i po krótko po odsadzeniu do gołębnika młodych gołębi. Dorosłe stado nie wykazywało infekcji (wg: stan odchodów, ruchliwość oraz codzienne obloty). Jednak przy typowych oznakach formy wiele z tych gołębi nie powracało z lotów.

Zdjęcie RC1: przedstawia paraliż kończyn oraz zwyrodnienie stawów kończyn. Wiek gołębia około 4 do 5 tyg.

Zdjęcie RC2: przedstawia miękkie lub twarde guzy na powierzchni kości. Ponadto na skórze pojawiają się pęcherzowe o wrzodowe zmiany, których pokrywa łatwo ulega uszkodzeniu. Wiek gołębia powyżej 5 tyg.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 5